

Rồi tôi đọc hai bài ông viết, không ký tên ông nhưng qua giọng văn tôi đoán là của ông.

Năm ấy ngày ta vui vui chyện nhau nhưng bằng thâu bài giọng của một linh mục nói, khi ông còn sống dân Chúa không những cảm nhận vì bài giọng khá hay, mà còn vì ông có vẻ mến mít trân trọng các vị trí xã hội. Khi giọng, ông kể những câu chuyện dí dỏm đùa lên án cái xã hội như bút công. Nghe nói có lúc ông còn bỗn cầm giọng tĩnh tâm cho một dòng tu nữa.

Hồi đó tôi quý ông đến đền thánh thăm hỏi tôi đến tìm ông để mời ông nói chuyện cho các bạn sinh viên Công giáo. Ông đến, các bạn vui vì lâu lâu đón cúng đài không khí một chút.

Đúng một cái, ông nhận công tác khác (nói theo tiếng của nhà nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam). Trong công tác mới của ông, tôi ít có dịp nghe ông giọng. Và mãi đến đây tôi mới nghe ông giọng đây đó, tôi thấy ông một cái khêu khí ngày nào, dù giọng ông vẫn như xưa.

Rồi tôi đọc hai bài ông viết, không ký tên ông nhưng qua giọng văn tôi đoán là của ông. Sau đó tôi đọc một số có uy tín xác nhận là đúng như thế, tôi bỗng thấy buồn nôn. Hai bài viết này không những không nói đúng tiếng của dân Chúa, của Hội Thánh, mà còn rất xa lì và ngôn ngữ của Tin Mừng, đến nỗi có một mảng điên toán đăng lên rồi phai gãy xuông.

Lúc đó tôi bỗng nhận ra một câu nói: "Niêm tin đã bỗn đánh cắp". Niêm tin của tôi vào Thiên Chúa và Hội Thánh không bỗn đánh cắp, cho dù chung quanh có những biến đổi không lường. Những quyết định, niềm tin vào linh mục ấy và một số việc trong hàng linh mục tôi đã nhận đi từ trước. Đôi khi tôi thấy có phai chính mình đòi hỏi quá nhiều các linh mục tôi hay không, bởi vì họ cũng là con người.

Rồi lấp tắp, hình ảnh Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiết, Đức Cha Phaolô Cao Đình Thuyên, Đức Cha Toma Nguyễn Văn Tân, và nhiều người giám mục, linh mục can đảm và thánh thiêng khác hiện lên trong tôi và những rưng khi một linh mục tôi thết tâm muôn vâng giọng lòn truyền Đức Cứu Thế, thì vẫn còn Chúa, các ngài hoàn toàn có thể làm điều đó.

Là con người, nhung các mực tộ có n ghi và có đốc sòng đố chu toàn n ghi cùa mình giùa mệt xã hối mà chuồn mực luân lý đố o đốc bùi gãy tan tành. Trong cùn lùc kinh khung đã giết sòp ngôi nhà sô sòng, đã thiêu ròi các giá trù đố o đốc và đã cuồn trôi nhân nghĩa, thì Hồi Thánh và các mực tộ phòi là con đê ngăn chòn dòng lũ dò, phòi là tiếng nói dù âm thầm, đố khôi phòc các giá trù thiên linh. Đàng này, có nhung vù mực tộ mà bóng chiùc ghù tròn gian lùi hùp dòn hòn chò mà Thiên Chúa dòn sòn cho ai can đốm bùi c theo Ngài.

Khi Đức Tông Giuse bùi kút án và bùi doù giùt, lù ra các vù mực tộ nêu noi gùng giáo dân Hà nòi và nhieu giáo dân lù khùp nùi đùng vù phía ngài, nhung vì nhieu lý do, mệt sù vù mực tộ im lùng, hoac biùn minh bùng cách nói vùi dân chúng ròng “tôi đang lên tiêng đây, nhung thôi tôi không lên tiêng nùa” vì nùu tôi lên tiêng thì sù thù nù thù kia.

Ngày Đức Giêsu ròi các môn đố mà vù cùng Cha, Ngùi truyùn cho các ông đi rao giùng. Các ông hòn là sù hãi và lòng trí ròi bùi, “lên tiêng rao giùng hay không đây?”. Chúa Giêsu biùt rõ đùu lùy nên Ngài đã báo trùc mệt biùn cù làm rung chuyùn tòt cù và đốt cháy nhung gian tà cùng lòng sù hãi. lùy là “Đèng an lùi, Đèng bùo trù sù đòn”.

Đèng an lùi đòn dùi hình thùc lùi lùa trong ngày lù Ngũ Tuùn. Nhung đó là hình lùnh ngùi ta thùy đùi. Còn sùc mìn cùa Đèng Thánh Linh nào có phòi chò là lùi lùa, nào có là ánh đuùc, mà là trùng trùng núi lùa phun lên, cháy ngùn ngùt, thiêu ròi loài gian tà hiùm đốc và đốt nóng cù tròn gian đang lùnh nhù băng sùn ngàn năm.

Tù ngày lùy, lù ra ai đùi c mìn gùi phòi là dung nham tan ra và chùy đòn lùp mìn chò trũng do bùt công và gian xùo. Nhung ròi hai ngàn năm trôi qua, vùn còn, dù ít lùi, nhung chò chǎn không đùi hoan nghênh, vì đoàn chiên cùa Chúa cũng giùng trù con, hù nhìn là biùt ngay ai yêu mìn hù thùt sù. Các mực tộ đã không đùi c đón nhùn, đòn biùn hù ròng “chò ta làm viùc thì sù biùt”.

Không, đoàn chiên Chúa hay hòn nhieu. Khi nhìn thùy mìn tộ Giêsu, đoàn chiên cùm nhùn ngay ròng đây là chò chǎn đích thùc. Cũng nhù ngày nay, khi dân Chúa nghe mệt linh mìn, nghe vài ba tiêng thôi, hù sù biùt ngay vù này có phòi là ngùi cùa Chúa hay không.

Có mệt ông linh mìn cùi hoài, nói chuyùn vui lùm, cù tò ra gùn gùi lùm, nhung sau khi nghe vài câu nói, dân Chúa biùt và biùt rõ, ông này thuùc đòn két chò nào phòi thuùc đoàn chiên. Không

còn đùi đùn khi đùc thù cha Thoại gởi, người ta đã biết đùa chử ý là lòng nuôi con két lòn.

Khi tuyên xưng đức tin, dân Chúa phai tuyên xưng đức tin vào bên đức tính của Hài Thánh là “duy nhất, thánh thiền, công giáo và tông truyền”. Hài Thánh thánh thiền vì Hài Thánh là thân thể mực nhuộm có Đức Kytô là đùu và Hài Thánh có những hoa trái thánh thiền, dù Hài Thánh có thể có những con ngỗi tui lòn.

Dân Chúa chép nhén mệt mõi tột phim các tội khác dò dàng hòn mệt mõi tột phim tội đùng vở phía cõi ng quyển tròn gian, bùi vì dân Chúa muôn có những chử chǎn can đùm. Nhờ lòng can đùm mà chử chǎn thánh thiền. Chéng có vở thánh nào nhát đùm, sờ ma quỷ hù do.

Lòng tin của người giáo dân tròn thành vào Đức Kytô không thè bù lung lay tròn sờ cờn công cùa thế gian hay tròn cờ sờ yểu tết cùa mõi tõ. Nhờng khi mõi tõ không dám nói tiêng nói cùa Tin Mõng, thì các ngài hùu ý hay ít ra là vô tình đánh cùp niêm tin của dân Chúa. Dân Chúa không muôn đùi cho các ngài, nhờng vì là chử chǎn, các ngài cùn tiêp thêm sờ cõi mõi nh niêm tin cho dân. Núu làm trái lòn, các ngài khiên cho dân thánh nguôi lòn đi.

Chúa Giêsu nói: “Thày đã đùn ném lõa vào mệt đùt, và Thày nhờng cõi mong phai chi lõa ý đùa bùng lên!” (Lc 12,49) Lõa cháy lên phai tõ các mõi tõ tròn cõi hõt. Trong đêm vồng Phõc Sinh, nõn cùa dân Chúa phai đùc thõp tõ ngõn nõn Phõc Sinh trong tay võ chử tõ. Lõa Phõc Sinh không thè tõ nguôi nào khác. Lõa cháy lên trên mệt đùt này cũng bùt nguôi tõ mõi tõ.

Xin các võ mõi tõ tiêp thêm sờ cõi mõi nh niêm tin cho dân Chúa và làm cho ngõn lõa Phõc Sinh lan toõ xa hõn, cháy bùng lên hõn. Xin đùng đù đùc tin dân Chúa nguôi đi. Khi các ngài can đùm, dân Chúa sờ đùng sau các ngài và không thè lõc nào có thè xô các ngài ngã xuõng. Còn khi các ngài đùng lên bên cùnh thè lõc tròn gian, thì các ngài sờ mãi đùng cô đùn.

Lõy Mõ Maria, chúng con không muôn Giáo Hài Viết nam có mệt giám mõi cõi nhõ đùc cha Stanislaw cùa Balan, nhõng nõu Chúa đù đùu ý xõy ra, thì xin Mõ dùn ngài võ cùng hai ngõi con cùa Mõ, là Chúa Giêsu đáng mõi yêu và Giáo Hài hiõn thê cùa Ngõi.